

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 11. Processit. v. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

§. 10. Iesus itaque sciens omnia quæ ventura erant super eum. v. 4.

Iesus sapientia Patris, cui omnia parent ab æterno, cui omnia nuda, nil absconditum, nihil tam altum est aut profundum, quod ipse non penetraret, tam de futuro quam in presenti, cognoscens perfectissime quod est, quod fuit, quod erit & quod esse potest, etiam occultissima cordium, lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, sol illuminans res omnes, quo cessante offunderentur omnia tenebris, nec res cognosceretur momentum aut pulchritudo; cognoscens quæ ventura erant super eum in ipso hoc quasi momento, quomodo Iudas iam adesset extra portas Hierosolymitanas & progredederetur cum milite suo ad hortum, in quo ipse deprecabatur Patrem, iuxta naturam humanam anxius & pro angustia captivitatis imminenti, pavens ante, post orationem fervens astitisse nobis à S. Ioanne depingitur non temeritate aliqua orta ex ignorantia periculorum imminentiū per insidias & dolos, uti nobis fieri solet, sed per scientiam beatificam clarus videntque futura.

O Splendor lucis æternæ quam tunc decorus & pulcher stabas in stola tua? sed tenebræ te non comorehendebant, ideo laternas & faces accendebant, ut viderent te lux illuminans omnia, non erant hi Diogeniani, sed potius similes isti ebrio, qui in meridie per laternam domam obstupescente populo, ducebatur & præeuntem sequebatur, ut ebrii solent, non videns cæli luminare coruscare.

§. 11. Processit. v. 4.

Confortatus Iesus ab Angelo non modo constantissime locutus est, sed promptissimo stetit animo hostiles manus expectans: tantum enim abest ut instar hominis meticulosi, vel trepidaverit, vel aufugerit, ut & inimicis obviam processerit. Tantum enim animi robur ab Angelica consolatione sumplerat adversus passionis procellam, ut nullum vel pavoris, vel tardij signum habuerit. Contra quoniam discipulos prospiciebat factos animo imbecilles, eos utcunque stimulavit secum obviam ire, factis declarans mortis horrorem non esse illis metuendum, qui cum Domino stant. Et cum sciret Christus Dei Patris voluntatem esse, ut pro nobis redimendis moreretur, & quod hora passionis instaret veniensibus inimicis prudentissime occurrit, ut nos etiam redderet catos, quoties Deus aliquot nobis afflictiones immittit, oportere quod eas patienter sufferamus, & non maxime quando alia via, quam impietate, eas effugere vel à nobis depellere non valemus.

O Betæ

O Benedicte Iesu, ubi iam ille timor, qui paulo ante te occupabatur? ubi iam illi gemitus? illic anxietates? terribilis ille mortis horror? paulo ante, cum etiam procul essent hostes, tristis eras usque ad mortem: nunc cum coram ante tuos oculos praesentes adstant, & tanquam leones rugiunt, tui sanguinis cupiditate furentes, non exanimaris; non times; imo forti animo vadis obviam. Video, video: amor pro me salvando cogit te vehementer; voluntas quam in manus Patris resignasti ultrone pro me compellit te ita insurgere, uti gallina pro pullis contuevit pugnare. O ineffabilis benignitas & amor! seipsum Dominus lupis exponit, ut oves suae evadant immunes a moribus eorum. Da igitur mihi clementissime Deus, ut abnegem propriam voluntatem meam adeoque submittram sub te Domino meo, ut, si opus sit, pro te vicissim exponam vitam meam.

§. 12. *Et dixit eis, quem quaritis. v. 4.*

Ecce animum promptum Christi ad patiendum, non solum enim adversariis occurrit, sed prior interrogat, quem quaritis? idque humano & amico quodam tono, non increpatorio & severo ad eos percellendos apto, quo, uti postea, statim perculli fuissent & retrocedendo cecidissent. Sed non sic Dominus meus; mitis est, suavis est. non agit uti nos passionibus agi & agere solemus.

O Jesu dulcis amator hominum; quis amor cor tuum absorbit, ut ad mortem quasi ad nuptias properes! hostibus perinde ac amicis obviam procedas? expectare saltem poteras, donec ipsi te alloquerentur; sed sicut salutaris amicus in via, ita eos prior es allocutus, dicens: *Quem quaritis?* nimirum amoris ignis per tua se membra diviserat, & medullas animae tuae liquefecerat, & urebat, postquam sudore sanguineo ex te exierat omne frigus naturalis timoris, ut iam totus esses propensissimus ad satisfaciendum dilectionis exactiōi & per charitatem animatus, ut Gygas imperterritus ad currendam viam salutis nostrae alloquens inimicos ut te arriperent cito citius. O amor indicibilis salutis nostrae, da gratiam Domine, ut saltem aliquo amore tui ferveam & ad aliqua levia pro te, offeram me.

§. 13. *Responderunt ei, Iesum Nazarenum. v. 5.*

Si hoc verbum eo animo protulissent, quo ipsum in se significat, fuisset responsio & inquisitio plane sancta. quid enim est querere Iesum Nazarenum? utique non aliud quam illum quem scimus venire debere ut salvet mundum a peccatis & a diabolica potestate. at ille non fuit sensus respondentium, sed talis qualem habebant etiam Scribae, Pharisei, Pontifices

B

fices